

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Abdiae Babyloniae Primi Episcopi Ab Apostolis Constitviti,
de historia certaminis Apostolici, libri decem**

Abdias <Babylonius>

Coloniae, 1576

VD16 B 5299

Beatissimo Patri Ivlio Tertio Pontifici Maximo, Ioachimus Perionius
Benedictinus Cormoëriacenus. S. D. P.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45288

BEATISSIMO
PATRI IULIO TER-
TIO PONTIFICI MAXI-
mo, Ioachimus Perionius Be-
nedictinus Cormœ-
riacenus.
S. D. P.

V M ipse mecum reputo Iuli Pontifex Maxime, quàm multi & Græci & Latini scriptores vitas resque gestas Imperatorum literarum monumentis mandare, & ab hominum obliuione vindicare studuerint, non possum equidem non magnopere mirari, tam paucos esse, qui idem officium sanctissimis clarissimisque illis duodecim viris, quos Christi Apostolos Græco sermone, id est, legatos & quasi nuncios, maiorum nostrorum instituto nuncupamus, sibi præstandū putauerint. Etenim, si tot homines ad illud officiū cōmunis voluptas atque utilitas, quæ duo in historia vel sola vel maximè spectatur, excitauit, eadē profectò causæ, quæ hic multò & gratiores & veriores, quàm illic omni-
bus

bus propositæ sunt, non solum eundem paremque hominum numerum, verum etiam plures, ut idem horum causa susciperent ac efficerent, impellere & potuerunt, & verò debuerunt, Nam, ut de oblectatione primum dicam. Cum illi quod maximam in eo voluptatem posteris propositam putarent, si quibus armis, quibusque artibus ac rationibus imperatores tam Græci quam Latini vel auxerunt imperium, quod initio paruum acceperunt, vel quod maximum acceperunt conseruauerint, cognouissent, sibi in eorum rebus gestis scribendis studium diligentiamque ponendam censerint: quantum quæso, quamque veram cum maxima admiratione coniunctam voluptatem omnes ex Apostolorum vitis percipere possunt, si eos duodecim vniuersos totum penè orbem terrarum, singulos infinitam hominum atque adeo populorum multitudinem ad Christi fidem religionemque deduxisse cognoscant? quanta verò eosdem affici necesse erit, cum illos hoc totum sine vi, sine minis, fraude, insidijs, armis, sanguine ac morte cuiusquam, quibus illis imperia sibi pepererunt, sed adhortationibus, precibus, modestia, continentia

nencia

mētia, parsimonia, patientia, alijsque
 virtutibus, id est, vt paucis omnia cō-
 plectar, sermone & opere perfecisse
 intellexerint? Si enim eorum imperij
 initium recordādo repetere velimus,
 tria millia hominū à Petro primo ser-
 mone, altero, quem nō ita multò pōst
 habuit quinque ab ingrata Deo vita
 ad gratam sanctamque deducta repe-
 riemus. Quòd si longiùs etiam pro-
 grediamur, in ijs præsertim quæ quòd
 diuinis libris continentur, maiorem
 habent auctoritatem, quot millia ho-
 minum tota Græcia & Asia Paulum
 sola oratione & voce adiunctis nouis
 quibusdā inusitatisque operibus sub
 Christi imperium subegisse dicemus?
 Quod de cæteris quoque eodē modo
 iudicandum est. Conferantur nunc si
 placet, ea omnia quæ ab imperatori-
 bus gesta sunt, quò faciliùs quanta sit
 in excitanda admiratione, pariendaque
 voluptate dissimilitudo, intelliga-
 tur. Alius apud Romanos Galliā Ro-
 mano imperio adiunxisse, alius Ger-
 maniā dicitur, alij alias prouincias.
 An hæc illi sine agrorū depopulatio-
 ne, sine vrbsū euersione, sine cæde in-
 numerabiliū hominum tēplorū dire-
 ptione,

ptione, iurisque diuini ac violatione aut perfecerunt, aut perficere potuerunt? Ex quibus intelligi potest, qui aut quorum voluptas sit ea, quæ ijs legendis paritur, ex quibus maximum animo dolorē oēs capere debēt. Quod si nihil tale in Apostolorum expeditionibus reperitur, contraque hominum salus, Rerum publicarum à miserabili deorum, id est dæmonum seruitute liberatio, veri que Dei religionum diligētia procurata & cōstituta est, certē horum omniū cognitione incredibilis quædā ac vera delectatio pariatur necesse est. De utilitate eadē dici possunt. Si enim omnes ea & legere libenter, & attentis animis audire solent, quæ ad se pertinere intelligunt, legendis autem audiendis que rebus gestis Apostolorum ea cognoscuntur, & discuntur omnia quæ ad summā omnium hominum utilitatē, dignitatem, salutemque conducunt, an non indecorum videtur, hæc tam utilia aut necessaria potiùs posteris non tradere, vitas autē imperatorum memoriæ prodere, quæ nec utilitate cum his, nec necessitate, nec verò dignitate comparari vllō modo possunt?

Nam

Nam vt de hoc quoque aliquid dicam, fuerint fanè in illis virtutes, quæ eis à scriptoribus tribuuntur, fuerint in eis bene viuēdi exempla, fuerint ijdē cōtinentes, iusti, sapientes, fortes: at veræ illæ virtutes non sunt habendæ, præsertim cum à fide, sine qua Deo nihil gratum esse potest, seiunctæ fuerint atque secretæ. Hoc etiã verè dici potest, cùm ea ferè illis tributa sunt, scriptores vel ignorauerint, vel gratiæ causa & ad eorum vel aliorum voluptatem scripserint, illos magna ex parte libros suos mendacijs & vanitatibus referisse. Quæ ego omnia si mihi propositum esset, facilè docere possem, præsertim cùm summas eorum qui his temporibus vixerunt virtutes in historia legamus, quorū scelerū ita plerique spectatores fuerūt, vt eos suo testimonio iugulare possint, non subleuare. At in his duodecim viris, quos Apostolos, vt dixi, maiorum nostrorū instituto vocamus, nihil fucatum, nihil fictum, nihil deniq; simulatum reperiri potest, sed omnium verarum virtutum in illis quasi splendor quidã expressus, earumq; summa consistit, eiusque rei non hominem testē habent,

hab
eos
eius
eoru
eos
Quo
Deo
quid
gene
sape
ratē
vita
fueri
bitar
vide
mini
senti
lent.
dicta
in du
illi &
com
ne vt
cōpr
tātī
cūm
priu
& fa
essen

habent, sed Christum, id est, Deum qui
eos & lucem mundi appellat, & doctores
eiusdē instituit, vt lucem ad sanctissimā
eorum vitam, & doctrinam ad ea, quæ
eos alijs tradere iussit, retulisse videatur.
Quod si eorum vitam atque doctrinam
Deo gratam acceptamque esse videmus,
quid de vtilitate existimare debemus? Le-
gendis quidem veterum historijs nobis
sæpe verbum prudenter, fortiter, mode-
ratè, iusteq; dictum placet, sed tamen an
vita eorum quorum illud est, ei consona
fuerit, ignoramus, semper, aut plerūq; du-
bitamus, propterea quod ferè vsu venire
videamus, vt oratio pulcherrima sit ho-
minū, vita turpissima & ab oratione dis-
sentiens: ex quo dicta ferè contemni so-
lent. Quæ autē ab Apostolis in eo genere
dicta feruntur, ea nobis similiter venire
in dubium non possunt, propterea quod
illi & eam vitam traduxerunt, vt ipsius
comes illorum esset oratio, & eo sermo-
ne vsi sunt, illū vt non refelleret vita, sed
cōprobaret. Hæc igitur aliaq; talia cogi-
tāti mihi visum est, indecorum maximè
cū non solū imperatorum, sed etiam
priuatorum hominum vitas, id est, dicta
& facta quæ magna ex parte eiusmodi
essent quæ dixi, tam multi scripsissent,

Q
acmi-

Reminem adhuc ferè extitisse. qui horum
 sanctissimorū clarissimorūque virorū res
 gestas sibi literis mandandas cēsuert. Ita-
 que hoc mihi opus suscipiendum esse sta-
 tui, quod quò maiorem auctoritatē habe-
 ret, ea primū de his talibus viris tradidi,
 quæ diuinis literis ac libris continentur:
 deinde ea quæ probati auctores, ij præser-
 tim, qui id genus vitæ quod Christum no-
 bis in præceptis reliquisse videmus, ma-
 gna cum laude & gloria secuti sunt, me-
 moriæ prodiderūt. Nam si qui fortè tales
 sunt, q̄ ea quæ de illis nō iā diuinæ literæ,
 sed vel Egesippi, vel Irenæi vel Eusebij,
 vel etiā Hieronymi aut aliorum eiusdem
 generis scripta cōfirmant, contēnenda pu-
 tant, aut nullius esse auctoritatis censent
 oportere, aut eodē in numero & loco ha-
 bēda illa iudicāt, quæ de illis vniuersa Ec-
 clesia multis iam sæculis comprobauit:
 non video quid verum in historia, quæ ve-
 ritatis magistra est, aut sequi ipsi possint,
 aut alijs approbandum pro vero tradere.
 Si enim exempli causa, Aemylj Probi, si
 Suetonij, Plutarchi, aliorumque scripto-
 rū historias veras esse, ob eamque causam
 retinendas approbandasque iudicāt, ho-
 rum aut falsas, & ideo respuedas: pri-
 mū maximam iniuriam cū illis talibus
 viris

EPISTOLA

viris tum Ecclesie facere videntur, qui ho-
rum scripta & Ecclesie iudicia minus ha-
bere virium ad faciendam fidem, quam
illorum censeant oportere. Deinde cum
nihil afferre possint, cur illis potius quam
his fides habenda sit, & nos contra graues
causas afferre possimus, quare his potius
credi oporteat, isto quidem preiudicio
suo plane declarant, & quantum ipsorum
iudicijs tribuendum sit, & quid de eis om-
nes boni existimare possint. In eodem
mihî errore versari videntur, ij qui quales
fuerint Apostolice ceterique. quos sanctissi-
ma beatissimæque vitæ opinione claris-
simos in cælum hinc exolasse credit Eccle-
sia. scire non curant, tenere verò quos se in
vita prestitierint ac gesserint oēs ij, q vel
oïno à religione nostra abhorruerunt, aut
eam quidem coluerunt, sed eiturpitudine
vitæ quantum in ipsis fuit, tenebras offu-
derunt, sibi laude esse ducunt. Videndum
est enim, quantum cuique scriptori tribu-
endum sit & fidei & temporis, vt in eo
& locus retineatur, & modus necessarius
adhibeatur. Quorum omnium si ratio
habeatur, sicuti certè imprimis habenda
est, non est id quidem dubium, quin quo-
niam historia & ad veritatem & ad maio-
res dirigi debet, horū duodecim virorum

Q 2

san-

sanctissimorum & cæterorum quorum li-
 geræ diuinæ mentionem faciunt, vita pri-
 mum locum tenere debeat: proximū, cæ-
 terorum quos ecclesia veneratur: tertiū,
 eorum qui à nostro viuendi instituto non
 abhorruerunt, nec ab Ecclesia coluntur:
 postremū, eorū qui ab eodē abhorruerūt.
 Quæ enim (malum) ratio est id quod ple-
 risque in more positum est, primas in hoc
 genere ijs tribuere, quorum res gestæ tra-
 duntur, nec tam veræ sint, si modò sunt,
 quàm cum superiorum omnium tum vel
 maximè primorū, nec tantā lucē, tamque
 certam ad vitā & mores afferre possint.
 Nec verò si quis splendide orationis ratio-
 nem ita habendū esse cēseat, vt hunc tam
 necessarium tamque vtilem ordinē peruer-
 ti continuò putet oportere, audiendus est.
 Isto enim pacto fabula, id est, rerū falsarū
 fictarūque narratio historiæ, veri-que cog-
 nitio falsi perceptioni anteponetur. Sed de
 his hætenus. Nunc cur & cum ordinem
 quem in exponendis eorum vitis seruau-
 tenerim: & ad te potissimum, Iuli Ponti-
 fex Maxime, hunc libellū miserim, dicen-
 dum est. Ego cum hos duodecim, viros à
 Matthæo, Marco, & Luca non eodem or-
 dine nominari animaduertērem, nec aliū
 ordinem addendū putarē, cum potissimū
 secutus

secutus sum, quem Lucas in Euangelio suo tenuit, nisi quod Paulum commodè inter Petrũ & Andreã interijci posse iudicauit, cum eos ab Ecclesia coniungi cerne-rem, & Matthiam postremum tenere locũ quod Iudæ proditori cæteris præter Paulum iam delectis successerit. Tibi aut̃ potissimum Iuli Pont. Maxime, horũ talis virorum, id est, Christi Apostolorũ vitas dicandas censui, quod sedes Romana, cui hoc anno providentia diuina præesse cepisti, semper iam ab initio Apostolica appellata sit, nõ ob aliam causam, nisi quod Petrus princeps Apostolorum primus eam vniuersamq; Ecclesiam rexerit. Eum equidem maiestate tua indignum esse scio, sed cum multos scribere de reb. diuinis cepissem, atque hic vnus absolutus esset, cũ ad te hoc tempore dum alij absoluentur, mittere malui, quàm gratulatiõis officio deesse, quod oēs boni certatim & votis, & oratione sequerentur. Neque enim mihi committendũ putauit, vt cum illi eam voluptatem, quam incredibilẽ ex ista maxima dignitate tua animis suis perciperent, declararent. vellentq; te hunc summũ honore, ex tua tuorumq; id est Christi ouis dignitate administrare, ego vnus in tãta omnium lætitia facerẽ, nec oratione scriptoque

Q

ptoque

proq; testificarer commune omnium no-
strum gaudium ex eo natum esse, quod te
diuinitus delectū esse speremus, vt quem-
admodum iam cœpisti, Ecclesiam quam
perniciosis quibusdam opinionum quasi-
tempestatibus fluctibusque iam diu agita-
tam & perturbatam, tuendam conseruan-
dāque accepisti, pro summa sapientia &
doctrina tua quam cum pari auctoritate
Deus coniunxerit, ad eum tranquillita-
tis pacisq; portum, quem tantopere om-
nes quasi ex longa nauigatione adspiran-
tes tenere cupiant, perducas. Faxit Deus
optimus Maximus, vt potestas & volun-
tas quas tibi dedit, eos exitus habeant,
qui & illi maximæ gloriæ sint, & Eccle-
siæ vtilitati, & tibi dignitati. Vale bea-
tissime pater. Cormœriaci quod est
oppidum Turonum in Gallia,
Decimo Cal. Decemb.

M. D. L.

(·)

IOACHIM